

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-2259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์X-Citeไทยโพสต์ ฉบับวันที่ 19 เดือนมกราคม พ.ศ.2562 หน้า 4 มูลค่าข่าว 278,588.-

ส่วนวิกิคอมมอนส์และสื่อสาธารณะ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ธนีสร์ ศรีกลิ่นดี ศิลปินแห่งชาติ เด็กบ้านนอกเดินมาไกลบนถนนดนตรี พ่อแม่เป็นแบบอย่างที่ดี

ธนีสร์ ศรีกลิ่นดี ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีไทยสากล) ประจำปี พ.ศ.2559 อดีตสมาชิกวงคาราบาว แอ๊ด ชินยัง โอภาสกุล หัวหน้าวง ปัจจุบันผู้จัดรายการวิทยุคลื่นความคิด FM 95.5 อสมท วิทยากรประจำรายการ คุณพระช่วย ของเวิร์คพอยท์ เอ็นเทอร์เทนเมนท์ ออกอากาศทางช่องเวิร์คพอยท์ จบการศึกษามหาวิทยาลัยการศึกษายุคใหม่ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สอนดนตรีที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาลัยครูจันทราเกษม เป็นศิลปินรับเชิญที่เข้าช่วยขับกล่อมในพิธีมอบโล่รางวัลครูดีไม่มีอบายมุข และโรงเรียนดีไม่มีอบายมุข เป็นกิจกรรมที่ช่วยการป้องกันแก้ไขปัญหาลำบากของประเทศชาติ ความเสียหายจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ เล่นการพนัน

ผมรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้มางานนี้เป็นประจำทุกปี งานที่เป็นประโยชน์ มีคุณค่าต่อบ้านเมือง ท่านมีคำต่อแผ่นดิน มีบทบาทในการสร้างสรรค์เด็กให้เป็นคนดี ความเป็นมงคลผมขอนำเสนอบทเพลงที่เคยเป่าขลุ่ยถวายหน้าพระที่นั่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เมื่อปี 2555 ท่านที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้เกิดทันไหมครับ (หัวเราะ) ผมเป็นคนบ้านนอก เกิดที่ ต.หัวป่า จ.สิงห์บุรี มีเรื่องราวเกี่ยวกับแม่ครัวหัวป่า ผมเป็นเด็กบ้านนอก โตที่ท้องไร่ท้องนา เลี้ยงวัว เลี้ยงควาย ไม่รู้ว่าเป็นคนหรือเป็นควาย ผมเดินมาไกลบนถนนดนตรี พ่อแม่เป็นแบบอย่างที่ดี ผมได้ครูดุ้ ผมถึงได้มาถึงทุกวันนี้ ใครจะคิดบ้างว่าเด็กบ้านนอกมาถึงตรงนี้ได้ได้อย่างไร ผมขอมอบเพลงอันเป็นมงคล ความฝันอันสูงสุด บทเพลงพระราชนิพนธ์ (ธนีสร์ ศรีกลิ่นดี ในชุดเสื้อผ้าสีดา เริ่มเป่าขลุ่ยสีม่วง)

บทเพลงพระราชนิพนธ์ “ความฝันอันสูงสุด” ขอฝากไว้ในฝันอันเหลือเชื่อ ขอสูติทุกเมื่อไม่หวั่นไหว ขอทนทุกข์ทรมานไหมกายใจ ขอฝ่าฟันผองภัยด้วยใจพอง จะแน่วแน

ธนีสร์ ศรีกลิ่นดี ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีไทยสากล) ประจำปี พ.ศ.2559

แก้ไขในสิ่งผิด จะรักษาจิตจนชีวิตเป็นสุขผอง จะยอมตายหมายให้เกียรติดำรง จะปิดทองหลังองค์พระปฏิมา ไม่ทอดยอคอยสร้างสิ่งที่ดีกว่าไม่เรรวนพะว้าพะวังคิดงัดขา ไม่เคืองแค้นน้อยใจในโชคชะตา ไม่เสียหายชีวิตถ้าสิ้นไป นี่คือปณิธานที่หาญมุ่ง หมายผดุงยุติธรรมอันสดใส ถึงทนทุกข์ทรมานนานเท่าใด ยังมั่นใจรักษาต้องอาจครัน โลกมนุษย์ย่อมจะดีกว่านี้แน่ เพราะมีผู้ไม่ยอมแพ้แม้ถูกขยี้ คงยืนหยัดสู้ไปฝ่าประจัญ ยอมอาสัญก็เพราะปกป้องเทิดผองไทย

ผมมีครูดุ้คือพ่อแม่ พ่อผมเป็นครูอยู่ในโรงเรียนการช่าง ตอนนั้นยังไม่เป็นวิทยาลัยเทคนิค คุณแม่ผมขายข้าวแกง ท่านไม่เคยสอนแต่ท่านทำให้ดู การเล่นเพลงไทยเดิมให้จำตัวโน้ต ท่านสอนความเป็นสากลให้ อ่านโน้ตเป็นทำให้อ่านเพลงอะไรก็ได้ เพลงพระราชนิพนธ์แสงเทียน เป่าเพลงขึ้นอีกเสียง ลงอีก

เสียง ขาลงครึ่งเสียง ผมประทับใจเพลงนี้มาก พระองค์ท่านทรงวางรากฐานบทเพลง Blue ให้กับนักดนตรีไทย ครูดนตรีผ่านบทเพลงพระราชนิพนธ์มีอิทธิพลต่อผมเป็นอย่างมาก ผมแทรก Blue Note ลงในบทเพลง Made in Thailand ของวงดนตรีคาราบาว ในห้องประชุมนี้ใครเคยไปดูวงดนตรีคาราบาวบ้าง ไปติดกันหน้าเวทีหรือเปล่าครับ (หัวเราะ)

บทเพลงนี้ผมได้ตัวโน้ตจากบทเพลงพระราชนิพนธ์แสงเทียน ผมจะสาธิตให้ฟังนะครับ บทเพลงแสงเทียนเป่าครั้งแรกมีปัญหามาก โดยเฉพาะโน้ตขึ้นเสียง พอเป็นเพลง Made in Thailand ขลุ่ยดู Modern น่าสมัย ยุคนี้เด็กเป่าขลุ่ยกันทั่วประเทศ เป็นความภาคภูมิใจในความเป็นไทย คนจะดีได้ เด็กจะดีได้ต้องมีครูดุ้ ขอเชิญฟังเพลงพระราชนิพนธ์แสงเทียน ตอนนี้ผมรู้สึกโดดเดี่ยว ยืนอยู่ข้างบนเวทีมันเหงา อยากอยู่ใกล้ชีวิตกับครูดุ้ไม่มีอบายมุข ผม

ขอลงไปข้างล่าง ขอจับมือหน่อย ขอจับมือครู
ดีไม่มีบายนมุข ขอตั้งค้ด้วย (หัวเราะ) ขอขอบคุณ
มาก ถ้าเป็นพระก็ถวายปัจจัย ครูดีต้องมีความสุข
เป็นคนดีจำไว้ ไม่ต้องระวังหน้าระวัง
หลัง เราไปได้ทุกที่ ผมมีครูดีมาช่วยยืนถือ
ไมโครโฟนให้ ผมไปเล่นเมืองนอกไม่ได้เล่น
เพลงยาวถึงขนาดนี้ เขาปรบมือกันลั่น Hall
แต่ครูที่นั่งเจียบ ครูซึ่งผมเป่าขลุ่ย ตอนนั้นผม
แทบจะหมดลมแล้ว ครูยังเจียบ ผมต้องการ
กำลังใจ (เสียงปรบมือดังก้องยาวนาน) ครูดี
ไม่มีบายนมุข 319 คนปรบมือให้กำลังใจแล้ว
ครูนิพนธ์ นานา เจ้าของชอยนานา มาช่วยถือ
ไมโครโฟนให้ผม ขอขอบคุณมากครับครู

เพลงคิดถึงมาก เพลงหนึ่งในร้อย พร้อม
กับคำพูดที่อธิบายว่า เจอกันแล้วมีความสุข
เจอครูได้รับรางวัล ครูดีเด่นได้ฟังการบรรเลง
ขลุ่ยแล้วร้องให้ ด้วยความรู้สึกดีๆ ปิติ ผมร้อง
เพลงไปด้วยในบางคอนเสิร์ตที่ผ่านมา การเป่า
เพลงพระราชนิพนธ์ทุกที่ เรียกน้ำตาคนฟัง
เสียงขลุ่ยของผมไปตรงกับความรู้สึก บทเพลง

นี้ขอมอบให้กับนักดนตรี ขอเสียงปรบมือ ผม
ไปเมืองนอก ผมใช้ชีวิตที่เป็นคนไทยที่นับถือ
ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ผมบอกกับคน
ทุกที่ วันนี้อยู่หลายชั้น ขอเป่าขลุ่ยเพลง
หนึ่งในร้อยให้ครูดีไม่มีบายนมุข ครูดีมีความสุข
เราไม่ต้องลงทุน ความสุขที่เกิดจากความ
สงบสุขอื่นใดยิ่งกว่าความสงบไม่มี ชีวิตผม
ประสบปัญหามากมายกว่าจะมาถึงตรงนี้

เราเกิดมาไม่ได้มีความสุขอย่างเดียว
เรามีความทุกข์มาด้วย เราเป็นคนดีต้องสร้าง
งานฝากทั้งท้ายครูดีปีนี้ ความสุขที่เกิดจาก
ความสงบ นึกถึงความสุขที่ผมบรรเลงขลุ่ย ให้
สังเกตลมหายใจเบาๆ เราหายใจเข้า หายใจ
ออก เมื่อมีปัญหา เมื่อมีความทุกข์ เรามี
ทางออก ให้นึกถึงวันนี้ นึกถึงเสียงขลุ่ยวิเศษ
สบายๆ ความสุขที่เกิดจากความสงบเพราะ
เราทำความดี ขอขอบคุณมากครับ ธนิสร์ใช้ขลุ่ย
ที่เป็นลวดลายธงชาติ และสลักด้วยขลุ่ยสีฟ้า
อ่อน ชักกลมครูและนักเรียนภายในห้อง
ประชุมครุสภา ฯลฯ.

เพลงพระราชนิพนธ์ลำดับที่ 43 “ความฝันอันสูงสุด” พระราชนิพนธ์ใน พ.ศ.2514
ท่านผู้ทรงเมตตา บุนนาค เล่าไว้ในหนังสือ “ภิรมย์รัตน” ว่า เมื่อตามเสด็จฯ ไปอยู่ที่พระ
ตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ พ.ศ.2512 ได้รับพระราชเสาวนีย์จากสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรม
ราชินีนาถ ให้เขียนบทกลอนแสดงความนิยมส่งเสริมคนดีให้มีความตั้งใจทำงานเพื่ออุดมคติเพื่อ
ประเทศชาติ

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ โปรดให้พิมพ์บทกลอนนี้ลงในกระดานการ์ดแผ่น
เล็กๆ พระราชทานข้าราชการ ทหาร ตำรวจ พลเรือน และผู้ทำงานเพื่อประเทศชาติ เตือนสติให้
ท่องอยู่ในการทำความดี เพราะบ้านเมืองขณะนั้นยุ่งอลเวง นำเป็นห่วงอนาคตของประเทศชาติ

ต่อมา สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้กราบบังคมทูลพระกรุณาขอให้พระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงใส่ทำนองเพลงในคำกลอน “ความฝันอันสูงสุด” ดังที่เป็นเพลงพระราช
นิพนธ์รู้จักกันแพร่หลายทุกวันนี้ นับเป็นเพลงพระราชนิพนธ์แรกที่ได้ทรงจากคำร้อง.

เพลงพระราชนิพนธ์แรกคือ “แสงเทียน” Candle Light Blue ให้แก่สมาคม
ดนตรีเป็นเพลงแรก จุดเทียนบวงสรวงบวงเทพเจ้า สวดมนต์คำเข้า ถึงคราวระทมทน
ไอ้ชีวิตหนอล้วนรอความตายทุกคนหลักไปไม่พ้นทุกข์ทนอาทรร้อนใจ ต่างคนเกิดแล้ว
ตายไปชด ใช้เวรกรรมจากจรนิจจังสังขารนั้นไม่เที่ยง เสี่ยงบุญกรรมทุกคนเคยทำกรรม
ไว้ ก่อนเชิญบวงเทวดา ข้าไหววอนขอพรคุ้มไป ชีวิตหน้าทนทรมานมานานแล้วจะกราบ
ลาหนีบวงโรคาที่เบียดเบียนแสงแววชีวา เปรียบแสงเทียนเปรียบเทียนสิ้นแสงยามแรง
ลมเป่าชีพดับอับเฉาเหมือนเงาไร้ดวงเทียน จุดเทียนถวายหมายบนบุญาร้องเรียนโรคภัย
เบียดเบียนแสงเทียนทานลมพัดโบยโรครุมเร้าร้อนแรงโรยหนไทยอาวรณ์อ่อนใจ ทำบุญ
ทำทานกันไว้เกิดเกิดเป็นคน ไว้เตรียมผจญชีวิตใหม่ เคยทำบุญทำคุณปางก่อนใด ขอบุญ
คุ้มไป ชีวิตหน้าทนทรมานมานานแล้วจะกราบลาแสงเทียนบูชาจะดับพลันแสงเทียนบูชา
ดับลับไป.